

- 4) sprzedaż mięsa w miejscach do tego wyznaczonych może odbywać się do godziny 12, chyba że sprzedający zapewni odpowiednio warunki schładzania mięsa, kontrolowane również przez właściwego państwowego terenowego inspektora sanitarnego;
 - 5) mięso sprzedawane w handlu okrężnym w miejscach do tego wyznaczonych podlega kontroli sanitarno-weterynaryjnej, sprawowanej przez właściwego weterynaryjnego inspektora sanitarnego;
 - 6) sprzedawca jest obowiązany okazywać świadectwo badania mięsa na żądanie organów kontrolnych;
 - 7) miejsca wyznaczone do sprzedaży mięsa powinny mieć twardą nawierzchnię oraz być zaopatrzone w bieżącą wodę;
 - 8) lamy i stoły sprzedażowe powinny być pokryte blachą aluminiową, płytą laminatową, płytą z polistyrenu wysokoudarowego lub innym materiałem dopuszczonym przez Państwowy Zakład Higieny do kontaktu z żywnością oraz powinny być wyposażone w daszki (parasole) chroniące przed promieniami słonecznymi i opadami;
 - 9) sprzedawca obowiązany jest do codziennego mycia i dezynfekcji sprzętu, w tym także kłoców do rąbania mięsa, po zakończeniu sprzedaży;
 - 10) sprzedawca obowiązany jest do oznaczania miejsca sprzedaży w sposób określony w przepisach o działalności gospodarczej;
 - 11) uruchomienie sprzedaży mięsa może nastąpić wyłącznie po uprzednim przygotowaniu i wyposażeniu wyznaczonego miejsca sprzedaży;
 - 12) gmina zapewnia porządek w miejscach wyznaczonych do sprzedaży mięsa.
3. Handel okrężny wyrobami kulinarnymi może być prowadzony w warunkach wykluczających możliwość bezpośredniego kontaktu tych wyrobów z mięsem oraz uniemożliwiających ich zepsucie lub wtórne zanieczyszczenie.
 4. Na targowiskach i w halach targowych dopuszcza się sprzedaż:
 - 1) grzybów przez zbieraczy,
 - 2) środków spożywczych wyprodukowanych przez producentów we własnych gospodarstwach rolnych, ogrodniczych i hodowlanych, z wyjątkiem wędlin i wyrobów wędliniarskich.”,
- 5) w § 9:
 - a) w ust. 1 po wyrazie „Piwo” dodaje się wyrazy „o zawartości do 1,5% alkoholu”,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Napoje spożywane na miejscu mogą być podawane konsumentom wyłącznie w kubkach jednorazowego użycia.”,
 - 6) w § 10 skreśla się ust. 2,
 - 7) w § 13:
 - a) w ust. 2 po wyrazie „sprzedawcy” dodaje się wyrazy „oraz osoby dokonujące rozbioru mięsa”,
 - b) w ust. 6 po wyrazie „sprzedawcy” dodaje się wyrazy „mięsa oraz”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rynku Wewnętrznego: *A. Mackiewicz*

228

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 11 czerwca 1990 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów gospodarczych w sądach wojewódzkich i sądach rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości.

Na podstawie art. 19 § 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1990 r. Nr 23, poz. 138 i Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 sierpnia 1989 r. w sprawie utworzenia sądów gospodarczych w sądach wojewódzkich i sądach rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz. U. Nr 49, poz. 284) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 w ust. 1:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) w Sądzie Wojewódzkim w Kielcach — Wydział Gospodarczy — do spraw gospodarczych, obejmujący obszar właściwości Sądów Wojewódzkich w Kielcach i Radomiu”;

b) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) w Sądzie Wojewódzkim w Rzeszowie — Wydział Gospodarczy — do spraw gospodarczych, obejmujący obszar właściwości Sądów Wojewódzkich w: Krośnie, Przemyślu, Rzeszowie i Tarnobrzegu z tymczasową siedzibą w Sandomierzu”;

2) w § 2:

a) w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) Wydziału Gospodarczego — do spraw gospodarczych, obejmującego dzielnice: Śródmieście, Wola i Żoliborz z obszaru właściwości Sądu Rejonowego dla Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie,

3) Wydziału Gospodarczego — do spraw gospodarczych, obejmującego obszar właściwości Sądów Rejonowych w Grodzisku Mazowieckim, Pruszkowie i dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie oraz dzielnicę Ochota z obszaru właściwości Sądu Rejonowego dla Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie”;

b) w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) Wydziału Gospodarczego — do spraw gospodarczych, obejmującego obszar dzielnic: Śródmieście i Krowodrza,
- 2) Wydziału Gospodarczego — do spraw gospodarczych z obszaru województwa krakowskiego, z wyłączeniem dzielnic: Śródmieście i Krowodrza,

oraz do prowadzenia rejestrów przekazanych sądom rejonowym z całego obszaru województwa krakowskiego.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1990 r.

Minister Sprawiedliwości: *A. Bentkowski*

229

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 31 maja 1990 r.

w sprawie wykładni art. 19 ust. 7 pkt 3 i art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:
przewodniczący: *M. Tyczka* — prezes Trybunału Konstytucyjnego,

sędziowie: *C. Bakalarski*, *T. Dybowski*, *A. Filcek* (sprawozdawca), *H. Groszyk*, *W. Łączkowski*, *M. Łabor-Soroka*, *R. Orzechowski* (sprawozdawca), *A. Zoll*,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 31 maja 1990 r. w trybie art. 11^a ust. 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 22, poz. 98, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1989 r. Nr 34, poz. 178 i Nr 73, poz. 436 oraz z 1990 r. Nr 3, poz. 16, Nr 6, poz. 35 i Nr 34, poz. 198) wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni art. 19 ust. 7 pkt 3 i art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. z 1988 r. Nr 28, poz. 196, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i Nr 48, poz. 261 oraz z 1990 r. Nr 17, poz. 99) przez wyjaśnienie, czy użyte w tych przepisach określenie „zatrudnienie w danym zakładzie pracy” oznacza zatrudnienie tylko w zakładzie pracy objętym zakładowym systemem wynagradzania, czy też również zatrudnienie w poprzednich zakładach pracy, pod warunkiem że zatrudnienie to z punktu widzenia rodzaju i charakteru wykonywanej pracy niczym nie różniło się od rodzaju i charakteru pracy w zakładzie pracy objętym zakładowym systemem wynagradzania?

ustalili:

1. Przez użyte w przepisach art. 19 ust. 7 pkt 3 i art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. z 1988 r. Nr 28, poz. 196, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i Nr 48, poz. 261 oraz z 1990 r. Nr 17, poz. 99) określenia „zatrudnienie w danym zakładzie pracy” lub „lata przepracowane w danym zakładzie pracy” rozumieć należy zatrudnienie w oznaczonym za-

kładzie pracy, w którym pracownik zgodnie z zakładowym systemem wynagradzania nabywa prawo do dodatku za staż pracy lub nagrody jubileuszowej. Obejmuje ono nie tylko okres aktualnego bądź ostatniego zatrudnienia, lecz także okresy poprzedniego zatrudnienia w tym samym zakładzie pracy bez względu na przerwy w zatrudnieniu, z wyłączeniem okresów zatrudnienia zakończonych wygaśnięciem stosunku pracy wskutek porzucenia pracy lub jego rozwiązaniem bez wypowiedzenia z winy pracownika, nie obejmuje natomiast okresów poprzedniego zatrudnienia w innych zakładach pracy, chociażby nie różniło się pod względem rodzaju i charakteru wykonywanej pracy.

2. Jeżeli jednak zakładowy system wynagrodzeń wprowadzony został przez jednostkę organizacyjną wymienioną w art. 1 ust. 1 powołanej wyżej ustawy o złożonej strukturze (np. przez wielozakładowe przedsiębiorstwo państwowe), w skład której wchodzi wydzielone wewnętrzne jednostki organizacyjne (zakłady) spełniające w sferze stosunków pracy warunki do uznania ich za zakłady pracy w rozumieniu art. 3 Kodeksu pracy, to zatrudnienie we wszystkich wewnętrznych jednostkach, bez względu na zmiany zatrudnienia zachodzące w obrębie jednostki organizacyjnej, w skład której wchodzi, uważać należy za zatrudnienie „w danym zakładzie pracy”, z wyłączeniem okresów zatrudnienia zakończonych wygaśnięciem stosunku pracy wskutek porzucenia pracy lub jego rozwiązaniem bez wypowiedzenia z winy pracownika.

Przewodniczący: *M. Tyczka*

Prezes Trybunału Konstytucyjnego

Sędziowie: *C. Bakalarski*, *T. Dybowski*, *A. Filcek*,
H. Groszyk, *W. Łączkowski*, *M. Łabor-Soroka*,
R. Orzechowski, *A. Zoll*

Oplata za prenumeratę w 1990 r. wynosi: Dziennika Ustaw 97 750 zł; Monitora Polskiego 54 400 zł.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, **niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.**

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29, tel. 694-60-03

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks nr 825944 WW.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.